

صد هزار اسیر فراموش شده جنگ، وسیله معاملات سیاسی شده‌اند

* تظاهرات اعتراضی خانواده‌های اسرای جنگ در تهران

جنگ خانمان سوز ۸ ساله صدها هزار انسان را در کام مرگ فرو برد و دافی ابدی بر دل بسیاری از مادران نهاد. اما برقراری آتش بس در جبهه‌ها و قبول قطعنامه ۵۹۸ از طرف رژیم جمهوری اسلامی، که مبادله اسرای یکی از فصول اولیه آن است، امید بازگشت هزاران اسیر به خانه و کاشانه خود را زنده ساخت و اسرا و خانواده‌های آنان برای آزادی از بازداشتگاه‌های دو رژیم لحظه شماری را آغاز کردند.

متأسفانه دیری نگذشت که این امید و شادی تبدیل به یاس و نگرانی شد. معلوم گشت که رژیم‌های ایران و عراق سرنوشت صد هزار اسیر را در معاملات سیاسی خود به بازی گرفته‌اند و بقیه در صفحه ۳

خامنه‌ای به تقلید از خمینی در مقابله با تشدید اختلافات درونی:

”تضعیف مسئولین بالای کشور حرام است“

هر زمان سردمداران رژیم آخوندی در وجود وحدت و ضرورت حذر از وسوسه و توجه به دستهای مرموز سخن گفته‌اند، درگیری‌هایشان حادثتر و جنگ و دندان نشان دادنشان به همدیگر شدیدتر بوده است. و هر آنگاه که نام ارگان و دسته و جمعیتی را طرح کرده و مسئولین آن‌ها را به صحنه آورده و به تعریف و تمجید از آنها پرداخته‌اند، نشان از رسوایی تازه‌ای است که آن ارگان و دسته و جمعیت به بار آورده است.

روز چهارشنبه ۱۲ مهر خامنه‌ای عده‌ای از مسئولین «کمیته‌های امداد امام» و

نشریه سازمان فدائیان خلق ایران (اکراس) در خارج از کشور

دوشنبه ۱۷ مهر ۱۳۶۸ برابر با ۱۹ اکتبر ۱۹۸۹
بها ۶۰۰ ریال سال ششم شماره ۲۷۸

زندانیان سیاسی زن در خطر اعدام

همان نقشه جنایتکارانه، همان سئوالات شوم: نماز می‌خوانی؟؟ سازمانت را محکوم می‌کنی؟؟ مصاحبه می‌کنی؟؟... و همان فشارها و شکنجه‌ها. زندانیان سیاسی زن در شکنجه‌گاه‌های رژیم ددمنش جمهوری اسلامی در خطر کشتار همگانی قرار گرفته‌اند. نگذاریم مراسم بزرگداشت خاطره آنان ما را گرد هم آورد. برای نجات جان آنها گرد هم آئیم. همیشه و متحد همه امکانات را برای زنجیر زدن بردستان خونریز ملایان آدمکش بکار بندیم.

”صندوق‌های قرض الحسنه“ را به بارگاه خلافت خواند و به سفرانی پرداخت. او بخشی از سخنانش را به ضرورت دفاع از مسئولین بالای کشور اختصاص داد و آنرا واجب شرعی دانست. آخوند تازه رهبر شده جمهوری اسلامی گفت: ”دستهای کج اندیش و طرفدار لهابی از حق بر روی باطل می‌دهند تا باطل برای اذهان ساده لوح قابل قبول باشد..... بنده هم به تبعیت از امام بزرگوار عرض می‌کنم که حمایت از مسئولین کشور... یک واجب شرعی است... از رئیس جمهور واجب است که حمایت کرد. از دولت واجب است که بقیه در صفحه ۳

ما پیروز خواهیم شد

مصاحبه هفته‌نامه ”خلق“ با فیصل حسینی، یکی از رهبران قیام فلسطینیان در مناطق اشغالی

در صفحه ۸

در این شماره

پیام سازمان جوانان یسگام ایران
به مناسبت آغاز سال تحصیلی ۶۸-۶۹

در صفحه ۲

* ”کودکان عجزوه، پوست انقلاب را به تن کردند“

در صفحه ۹

* بمناسبت اول اکتبر روز پناهنده

در صفحه ۷

* خبرها و نظرها

در صفحه ۶

علیه ترور و اختناق، علیه شکنجه و اعدام، بپاخیزیم!

پیام سازمان جوانان پیشگام ایران به مناسبت آغاز سال تحصیلی ۶۸-۶۹

مبارزه در راه آزادی و حقوق صنفی را گسترش دهیم

با شروع مهرماه ۱۴ میلیون جوان و نوجوان هموطن ما روانه کلاس‌های درس می‌شوند و سالی جدید از کار و تلاش را آغاز می‌کنند. سازمان جوانان پیشگام ایران با تبریک آغاز سال تحصیلی جدید، برای همه دانش‌آموزان و دانشجویان آرزوی موفقیت و پیروزی می‌کند.

دانش‌آموزان و دانشجویان عزیز!

سال نو تحصیلی را در شرایطی آغاز می‌کنیم که هنوز با گذشت بیش از یک سال از برقراری آتش‌بس در جبهه‌های جنگ، صلح پایدار جای اوضاع نگران‌کننده "نه جنگ نه صلح" را نگرفته است. هنوز هم بخش‌هایی از بودجه کشور صرف تجهیز ماشین جنگی رژیم می‌شود. مناطق جنگ‌زده کشور همچنان ویرانند و اقتصاد تباه شده کشورمان نیمه جان و بی‌رمق است.

میراث داران خمینی در این چند ماه گذشته نشان داده‌اند که در سرکوبگری و ادامه استبداد و خفقان راه سلف خویش را (حتی با شدتی بیش از گذشته) ادامه می‌دهند. سران باند مستلطره بربر رئیس‌جمهور، که مهره‌های موثرش از مسببین اصلی همه جنایات ده سال گذشته بوده‌اند، می‌دانند که کمترین رخنه در دیوار بلند استبداد جمهوری اسلامی، چه آواری را بر سرشان خراب می‌کند.

پس از کنار زدن آیت الله منتظری گروه‌بندی رفسنجانی - خامنه‌ای به تصفیه حزب اللهی‌های تندرو (موسوم به خط امام) از قدرت پرداخته‌اند. همین امر تضادهای حادی را در بدنه حاکمیت به وجود آورده است. اختصایات پاییز سال گذشته دانشگاه‌ها که با جرعه همین تضادها آغاز گردید، بر اثر مبارزات شما به شعله اختصایات سراسری در دانشگاه‌های کشور منجر گردید. ممکن است که این تضاد و درگیری میان نیروهای مختلف شریک در قدرت به مرحله بالاتر برسد. بی‌گمان جناح‌های مختلف حاکمیت برای مقابله با حریف در هر محیطی، تلاش خواهند کرد تا از نیروی مردم نیز استفاده کنند.

مراکز آموزشی کشور که در ده سال گذشته جدی‌ترین و همیق‌ترین آسیب‌ها را متحمل شده، هم‌اینک نیز با شرایطی اسفبار کار خود را آغاز می‌کنند. برابر آمارهای دولتی، هر ساله بیش از ۳ میلیون کودک واجب‌التعلیم ایرانی هیچگاه رنگ مدرسه را هم نمی‌بینند و نزدیک به ۵ میلیون از کسانی که به مدرسه می‌روند، در مقاطع گوناگون تادیلم، ترک تحصیل می‌کنند. دانشگاه‌ها و مراکز آموزش‌های کشور تنها ظرفیت پذیرش کمتر از ۱۰ درصد داوطلبین ورود به دانشگاه را دارد و از این ظرفیت محدود نیز نزدیک به نیمی متعلق به وابستگان رژیم از نهادها و ارتهای است. مسئولین آموزش و پرورش با احترام به کمبودها و نارسایی‌ها می‌گویند که در بسیاری از مناطق کشور، مدارس سه و حتی چهار شیفته هستند، معلم به ویژه برای مناطق روستایی کشور کم است، مدارس فاقد ابتدایی‌ترین تجهیزات آموزشی‌اند، آموزش و پرورش بودجه کافی ندارد لذا خانواده‌ها باید تحت عنوان "کمک‌های داوطلبانه" اجباراً شهریه بپردازند، لوازم التحریر هم کمیاب و گران است.

استادان با تجربه و قدیمی یا از دانشگاه‌ها اخراج شده‌اند و یا خودشان تحت فشار، آن را ترک کرده‌اند. کمبود استاد (به ویژه اساتید کاردان و باسواد) معضل اساسی دانشگاه‌های کشور است. کتاب‌های درسی دانشگاهی کمیاب و گران است. بی‌سوادی دانشجویان سمیه نهادها، سطح آموزشی را جدا تنزل می‌دهد. خوابگاه‌های دانشجویی کم است و مسئله مسکن از جدی‌ترین مشکلات دانشجویان به شمار می‌رود.

دانشجویان و دانش‌آموزان مبارز!

دست در دست هم دهید و متحداً برای آزادی، حقوق دموکراتیک و صنفی خود در مراکز آموزشی کشور مبارزه کنید.

* با استغناء از اختلافات و تضادهای نیروهای وابسته به جناح‌های مختلف حاکمیت در مراکز آموزش‌های، خواسته‌های خود را مطرح کنید، مسئولین را تحت فشار بگذارید و حتی یک گام هم که شده در جهت بهبود شرایط پیش بروید.

* برای لغو سمیه نهادها، ارتجاهی، تلاش خود را شدت بخشید. مقاومت دانشجویان و اساتید، دست‌اندرکاران حکومتی را مجبور کرد که اعلام کنند سمیه‌ای‌ها باید ۸۰ درصد امتیاز دانشجویان هادی را داشته باشند. اگر چه با جنجال و اوباشگری استفاده‌کنندگان از این امتیاز غیر عادلانه، چنین ضابطه‌ای پس گرفته شد، لکن تجربه نشان داد که زمینه محو کامل سمیه نهادها، ارتجاهی وجود دارد. تنها کسانی باید به دانشگاه راه پیدا کنند که شایستگی علمی داشته باشند.

* برای انحلال هیات‌های گزینش دانشجو و از میان رفتن تحقیقات و تفتیش عقاید سیاسی و اخلاقی پس از کنکور مبارزه کنید.

* در دانشگاه‌ها برای آزادی تحقیقات علمی و حذف هرگونه محدودیت "مکتبی" در برابر این تحقیقات تلاش کنید. در مدارس علیه اشاعه جهل و خرافات و برای گسترش آموزش‌های علمی و امروزی با کمک معلمین دلسوز و باتجربه فعال باشید.

* در مراکز آموزشی با ایجاد و گسترش محافل ورزشی، فرهنگی و تشکیل گروه‌های هنری، ادبی، علمی و تفریحی علیه فضای سیاه، فم‌آلوده و خفقان باری، که حکومتیان می‌خواهند، مبارزه کنید. در این محافل و گروه‌ها همبستگی و دوستی میان خود را تقویت کنید و به فعالیت سالم و سازنده بپردازید.

* برای بالا رفتن کیفیت آموزش در مدارس و دانشگاه‌ها مبارزه کنید. شما کارهای آینده این کشور هستید که باید برای ساختن و آباد کردن آن، خود را آماده کنید. تلاش کنید که کادرهای باسواد، متخصص و کاردان ایران فردا باشید. در بالا بردن دانش‌های علمی‌تان از معلمین و اساتید دلسوز مدد بگیرید.

* علیه کمبود استاد و معلم، علیه کمبود فضای آموزشی و محدودیت امکانات آموزش اعتراض کنید. رژیم باید استادان اخراجی را به کار بازگرداند، دانشسراهای تربیت معلم را گسترش دهد و معلمین جدید استخدام کند. بخشی از درزیهایی کلان سران حکومت و بودجه نظامی دولت باید صرف هزینه‌های آموزشی کشور شود. شهریه اجباری و هر نوع اخذی دیگر باید از بین برود. در مناطق پرجمعیت باید مدارس تازه احداث شود. دانشجویان باید از خوابگاه‌های مناسب استفاده کنند. شهریه‌های نجومی دانشگاه‌ها باید تعدیل شود.

* تلاش برای کسب خواسته‌های برحق صنفی خویش را گسترده‌تر کنید. * علیه تضییقات ارتجاهی در مدرسه و دانشگاه به ویژه در مورد دختران، مبارزه کنید. متحداً در مقابل تحقیر و توهین‌های مسئولین بایستید. مبارزه متحده‌انه شما، آن‌ها را از دخالت در امور شخصی دانش‌آموزان و دانشجویان، جاسوسی و پرونده‌سازی علیه آن‌ها باز می‌دارد. نام مرتجع‌ترین مسئولان و برجسته‌ترین جاسوسان را بر درو دیوار بنویسید و علیه آن‌ها افشاکاری کنید.

* هر جا که هستید (در مراکز تحصیل و محل زندگی) در مبارزات مردم برای آزادی، فعالانه شرکت کنید. اخبار و اطلاعات اعتراضات و مبارزات مردم را در مراکز آموزشی بپخش کنید.

سال جدید تحصیلی را به سال گسترده‌تر کردن اتحاد میان خود و مبارزه برای آزادی و حقوق دموکراتیک و صنفی خویش تبدیل کنید.

گسترده باد مبارزات انقلابی دانش‌آموزان و دانشجویان.

سازمان جوانان پیشگام ایران

“تضعیف مسئولین بالای کشور حرام است”

بقیه از صفحه اول

حمایت کرد... امروز پشتیبانی و حمایت از توه مجریه و توه قضائیه و مسئولین بالای کشور لازم است و تضعیف آنها حرام است و همه باید این را رعایت کنند. و تاکید خامنه‌ای روی همه افراد حول و حواشی حکومت است. خطاب از همه آن نمایندگان مجلس آخوندی است که مطابق رای شورای نگهبان دیگر مصونیت پارلمانی ندارند و باید هواقب هرگونه اعتراضی را خود از قبل محاسبه کنند. مخاطب همه حزب الهی‌های ناراضی از راستاهای سیاسی ائتلاف خامنه‌ای - رفسنجانی که بسیاری از معیارها و ضدارزشهایی را که در زمان خمینی مقدس وانمود شده بود در خطر می‌بینند و بالاخره مخاطب آن عناصر و نیروهایی از هواداران رژیم در میان مردمان هادی هستند که حمایت آشکار حکومت از بازاریان و تجار را بر نمی‌تابند. و در همین راستاست که ضرورت

می‌خواهند با استفاده از این اهرم از همدیگر امتیاز بگیرند. اکنون بیش از یک سال از برقراری آتش‌بس می‌گذرد، هیچ اقدام جدی در جهت رهایی این انسان‌ها از اسارتگاه‌ها که مرگ تدریجی آنان را در پی دارد صورت نگرفته است.

در این رابطه دو هفته پیش قریب ۳۰۰ تن از مادرانی که چشم انتظار بازگشت فرزندانشان هستند در خیابان تخت طاووس تهران مقابل بنیاد جانبازان جمع شدند و به خاطر اینکه عزیزان آنها به دست فراموشی سپرده شده‌اند اعتراض خود را علیه این سیاست بازی ضدانسانی رژیم‌های ایران و عراق ابراز داشتند.

رژیم ایران آزادی و مبادله اسرا را منوط به باز پس دادن سرزمین‌های اشغالی ایران از طرف رژیم عراق کرده است و می‌خواهد انسان‌ها را با خاک معاوضه و معامله کند. خاکی که خون هزاران انسان بی‌مغز بر روی آن به زمین ریخت و امروز نیز صدهزار اسیر به خاطر آن محکوم به مرگ تدریجی در بازداشتگاه‌های جهنمی شده‌اند.

رژیم ضد مردمی عراق نیز بی‌توجه به سرنوشت این اسیران در ادامه سیاست تجاوزگرانه خود همچنان از تخلیه سرزمین‌های اشغالی سرباز می‌زند.

سروش ۸ سال جنگ ویرانگر نشان داده است که این دور رژیم هیچ ارزشی برای زندگی انسان‌ها قائل نیستند و حاضرند برای تأمین منافع خود فرزانه، تا آنجا که می‌توانند انسان‌ها را قربانی کنند. این وظیفه ماست که با جلب حمایت افکار عمومی و فعال ساختن سازمان‌های بین‌المللی و حقوق بشر و همچنین هدایت حرکات اعتراضی مردم ایران در جهت صلح پایدار مبارزه کنیم و با اعمال فشار بر رژیم‌های ایران و عراق زمینه اجرای کامل قطعنامه ۵۹۸ و آزادی اسیران جنگی را فراهم آوریم.

خبرها و نظرها

بقیه از صفحه ۶

بطور اجتناب ناپذیر بین افراد و دستگاه‌های مختلف تقسیم می‌گردد.

- حلقه کلیدی قدرت در دوره جدید در محور ائتلاف خامنه‌ای - رفسنجانی متمرکز می‌گردد.

- بورژوازی سنتی بازار... از لحاظ داخلی و بین‌المللی امکانات زیادی برای از میدان بدر ساختن جناح “مستضعف پناه” رژیم اسلامی در دست دارد. جناح اخیر در یک ساله گذشته ضربات متعددی خورده است.

- توان رهبری جدید جمهوری اسلامی در بازسازی اقتصاد کشور بسیار محدود است.

- سرخوردگی توده‌های حزب الهی از رژیم... شتاب بیشتری پیدا خواهد کرد.

- رهبری جدید جمهوری اسلامی مجبور است به سیاست انزوا جویانه پان‌اسلامیستی پایان دهد.

- با شروع دوره بازسازی اقتصادی و به کار افتادن واحدهای تولیدی... جنبش کارگری رو به گسترش خواهد نهاد.

- دوره پس از خمینی دوره

تطهیر و حمایت از انجمن‌ها و دزدخانه‌هایی چون “صندوق‌های قرض الحسنه” و “کمیته‌های امداد امام” طرح می‌شود.

دزدی‌های میلیاردی مسئولین صندوق‌های قرض الحسنه دیگرورد زبان هاست میلیون‌ها و میلیون‌ها پولی که از مردم در روز روشن توسط این صندوق‌ها “بالاکشیده” شده و یا کالاهایی که با امکانات و نفوذ این صندوق‌ها به قارت رفته است، از شمار فزون است اما خامنه‌ای به حمایت بازاریان محترم نیازمند است و به همین دلیل با تاکید بیان می‌دارد: “صندوق‌های قرض الحسنه یکی از نهادهای اسلامی اصیل هستند، کسانانی صندوق‌های قرض الحسنه را بد نام می‌کنند... کسانانی که قبل از انقلاب بودند و رویه چپ و التقاطی داشتند. در دوره اختناق چندین صندوق قرض الحسنه تشکیل دادند و چه کار خوبی بود و چه

گسترش مبارزات دمکراتیک توده‌های وسیع مردم است.”

گزارش سیاسی پلنوم کمیته مرکزی “راه کارگر” سپس به بررسی “طیف نیروهای اپوزیسیون” پرداخته و در برخورد با نیروهای چپ با همان الفاظ و فرهنگ پر ناسزای خاص “راه کارگر” به “طبقه بندی” سازمان‌ها و گرایش‌های آنان مبادرت کرده است. و سر آخر در مورد سازمان فدایی اظهار نظر کرده است: “بخش مهمی از رهبران این سازمان نیز روی گردانی کامل از تئوری انقلابی مبارزه طبقاتی را تبلیغ می‌کند... اینها توانسته‌اند با استفاده از تردید و سردرگمی نیروهای میانی در هر دو سازمان، پلاتفرم سیاسی وارفته‌ای را به کنگره تحمیل کنند و مهم‌تر از آن سکان رهبری سازمانی را که خطو برنامه آن را نادرست می‌دانند قبضه کنند!”

گزارش سپس به ذکر وظایف پرداخته و ضرورت تمرکز فعالیت در سازماندهی مبارزات طبقه کارگر را مورد تاکید قرار داده است. در پایان این گزارش ذکر شده است: “لازمه سازماندهی فعال مبارزات توده‌ای، پذیرش منطق سازماندهی تشکلی‌های غیر

کمک‌هایی بود... البته بعضی مخالف بودند... البته ما مخالف نیستیم.”

رژیم جمهوری اسلامی در تنگنای مرگ آفرینی تقلا می‌کند. از سویی چاره‌ای جز اتکا هر چه بیشتر بر بازاریان و دیگران اینگونه “استوانه‌های انقلاب” و در پیش گرفتن سیاست درهای باز نمی‌بیند، از سویی دیگر با این سیاست، “مستضعفین” طرفدار و بخشی از پیکر خود را نیز از دست خواهد داد.

رژیم توانایی انجام تغییرات بنیادی و اتکا به اقشار دیگر اجتماعی را نیز فاقد است. انجام تغییرات جزئی، هاپهوی تبلیغاتی و تشدید درگیری‌های درونی ناشی از حدت یابی بحران‌های اقتصادی - اجتماعی، سیمای رژیم در چشم انداز نزدیک را رقم می‌زند.

حربی است... ما در سال‌های گذشته در ایجاد چنین تشکلی‌هایی در خارج از کشور و رعایت منطق سازماندهی آنها تردیدهایی از خود نشان داده‌ایم که در خور انتقاد جدی است.”

در گزارش مزبور آمده است: “در زمینه سیاست ائتلافی با سازمان‌ها و احزاب مختلف، باید همین سیاست تاکتونی مان را ادامه دهیم.”

این تصمیم به معنای ادامه همان سیاست انزوا طلبانه، غیرسیاسی و به سبب خود مخرب این سازمان در عرصه اتحادها و اشتراک مساعی برای اهداف مشترک با سازمان‌ها و احزاب سیاسی دیگر است.

در پایان گزارش سیاسی پلنوم کمیته مرکزی “راه کارگر” قطعنامه‌ای خطاب به افرادی که “انحلال طلبان انشعابی” خوانده شده‌اند، درج شده و به شرط “تایید خط کمونیستی سازمان”،

تایید تباین فراکسیونیسم و حق گرایش با تئوری تشکلیاتی لنین، پذیرش انضباط معمول بر طبق اساسنامه، پذیرش “بیانیه و جمع بندی مباحثات وحدت” و قرارهای کمیته مرکزی، آنها به بازگشت به سازمان “راه کارگر” فراخوانده شده‌اند.

رد طرح "مصونیت قضائی نمایندگان مجلس" از سوی شورای نگهبان

مجلس "لایحه قانون کار" شورای نگهبان را تصویب کرد

روز یکشنبه ۲ مهر ماه مجلس در نشست هفتی خود "لایحه قانون کار" را که از سوی شورای نگهبان اعاده شده بود در ۲۰۰ ماده به تصویب رساند.

لایحه اخیر به پیشنهاد شورای نگهبان و کمیسیون کار و امور اجتماعی مجلس اصلاح و تصویب گردید. مصوبه جدید مجلس برای بررسی و هدم مقایرت آن با قوانین شرع مجدداً باید به شورای نگهبان هودت داده شود و چنانچه شورای نگهبان مصوبه مذکور را مورد تأیید قرار دهد، از سال آینده قانون جدید کار در تمام کارخانه‌ها، کارگاه‌ها و واحدهای تولیدی، صنعتی، خدماتی و کشاورزی لازم الاجرا خواهد بود. بر اساس مواد اصلاح شده، مرجع رسیدگی به دعاوی کار، هیات‌های تشخیص و حل اختلاف خواهند بود و حق تصویب آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها که در مصوبه پیشین به شورای عالی کار داده شده بود، در اختیار وزیر کار و امور اجتماعی گذارده می‌شود.

در هیات‌های تشخیص و حل اختلاف نمایندگان از کارگران، وزیر کار و امور اجتماعی و مدیران صنایع و کارفرمایان حضور دارند.

مطابق مصوبه جدید هیات تشخیص شامل ۳ عضو از نمایندگان کارگران، وزیر کار و امور اجتماعی و مدیران صنایع (از هر کدام یک نفر) می‌باشد.

در هیات حل اختلاف نیز ۹ نفر عضویت دارند که ۳ نفر نمایندگان کارگران، ۳ نفر از طرف وزیر کار و امور اجتماعی و ۳ نفر از نمایندگان کارفرمایان را شامل می‌شود.

بر پایه مصوبه جدید، هیات حل اختلاف زمانی بکار می‌آید که حکم اخراج از طرف هیات تشخیص مورد اعتراض کارگر اخراجی قرار گیرد و کارگر نامبرده می‌تواند نسبت به این تصمیم به هیات حل اختلاف مراجعه و اقامه دعوی کند.

علاوه بر هیات‌های فوق مطابق ماده ۱۶۷ مصوبه جدید "قانون کار" شورایی بنام شورای عالی کار تشکیل می‌شود. در ماده مذکور وظیفه این شورا انجام تکلیفی است که به موجب این قانون و سایر قوانین مربوطه بر همده آن واگذار شده است.

مطابق ماده ۱۶۵ "قانون کار" بقیه مقررات مربوط به انتخاب اعضای هیات‌های تشخیص و حل اختلاف و چگونگی تشکیل جلسات آن بر همده "شورای عالی کار" واگذار شده است که می‌بایست به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی برسد.

ریاست شورای مزبور به همده وزیر کار و امور اجتماعی است و بقیر از وی در این شورا ۳ نفر از افراد بصیر و مطلع در مسایل اجتماعی و اقتصادی، به پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی و تصویب هیات وزیران که یک نفر از آنان از اعضای شورای عالی صنایع انتخاب خواهد شد و ۳ نفر

از شاکیان، مقایر باصل ۱۰۳ و بند ۹ و ۱۴ و ۲۰ قانون اساسی، منجر می‌شود. شورای مزبور در ادامه "ادله خود برای رد این قانون می‌افزاید: این طرح از لحاظ شرعی با موازین قضائی اسلامی و تساوی همه افراد در تسهیل دادرسی اسلامی مقایر بوده و خلاف شرع است.

در جلسه اخیر شورای نگهبان همچنین "لایحه تسهیلات اجتماعی و استخدامی جانبازان" به این دلیل که اموال بنیاد مستضعفان نظر به فرمان "امام" مربوط به دولت نیست و وضع هرگونه مقرراتی در مورد بنیاد مستضعفان باید به اذن مقام رهبری باشد مقایر با موازین شرع اعلام شد.

لازم به تذکر است که به فرمان خامنه‌ای یکی از دزدان افشا شده حکومتی به نام محسن رفیق دوست به مدت ۳ سال به سرپرستی بنیاد مزبور که بخش عظیمی از ثروت‌های کشور را در اختیار دارد منصوب شده است و ممانعت شورای نگهبان از اجرای قانون فوق به معنی باز گذاشتن هر چه بیشتر دست مسئولین بالای حکومتی در قارت بنیاد مستضعفان می‌باشد.

در نشست اخیر شورای نگهبان همچنین اعضای هیات مرکزی نظارت بر انتخابات میان دوره‌ای دوره سوم مجلس برگزیده شدند. مطابق تصمیم شورا رضوانی بعنوان رئیس و احمد جنتی، افتخار جهرمی، علی اکبر رخ صفت و اصغر گرانمایه بعنوان اعضای هیات مزبور انتخاب شدند.

اجلاس سالیانه مجمع همومی سازمان ملل

دولت‌های ملی و دموکراتیک در مناطق مختلف اجلاس اخیر از خصوصیت ویژه‌ای برخوردار باشد. با این همه اوضاع بحرانی در منطقه خاورمیانه و "جنگ خاموش" خلیج و مذاکرات ناموفق پیرامون آن از مسائل اصلی این اجلاس خواهند بود.

لازم به یادآوری است که خاورپرز دو کوئینار دبیر کل سازمان ملل متحد قبل اعلام کرده بود که قصد دارد در جریان برگزاری اجلاس سالیانه مجمع همومی سازمان ملل با وزرای خارجه ایران و عراق پیرامون از سرگیری مذاکرات صلح و یافتن راه حل‌هایی برای خروج از بن بست کنونی دیدار و گفتگو نماید و بهمین منظور نیز به "ایان الیاتسون" نماینده ویژه خود ماموریت داده است که از طریق گفتگو با مقامات ایران و عراق طرحی برای از سرگیری مذاکرات صلح بیابد.

در تهران همچنین اعلام گردید که هیات اهرامی جمهوری اسلامی به نیویورک ضمن شرکت در اجلاس همومی سازمان ملل با برخی وزرای امور خارجه کشورهای مختلف نیز دیدار خواهد داشت.

شورای نگهبان روز پنج‌شنبه گذشته در نشست خود طرح مصونیت قضائی نمایندگان مجلس را که دو هفته پیش در مجلس اسلامی به تصویب رسیده بود، خلاف شرع و موازین قضائی اسلامی تشخیص داد و آن را رد کرد.

طرح "مصونیت قضائی نمایندگان مجلس" دو هفته پیش بعد از سال‌ها به تصویب رسید.

مطابق طرح مزبور رسیدگی به اتهامات نمایندگان مجلس شورای اسلامی تنها از طریق دادسراها و دادگاه‌های ویژه که در تهران مستقر هستند انجام می‌گیرد و هرگونه اخطار، احضار و جلب نمایندگان تنها از طریق مجلس امکان پذیر خواهد بود و همچنین رسیدگی به اقدامات و جرائم قبلی و یا دوران نمایندگی پس از اتمام دوره نمایندگی به همین صورت انجام می‌شود. تا پیش از تصویب این قانون توسط مجلس، نمایندگان مجلس در برابر تعرضات دستگاه‌های دولتی، قضائی امنیتی و دیگر نهادها و سازمان‌های حکومتی آسیب پذیر بوده و ارگانهای نامبرده به آسانی می‌توانستند نمایندگان مجلس را مورد تعرض قرار داده و به پرونده‌سازی و ایراد اتهام و حتی دستگیری و زندانی نمودن آنان بپردازند.

شورای نگهبان در رد طرح فوق اعلام کرده این طرح امتیاز خاصی برای نمایندگان مجلس قائل شده است که خلاف تساوی هموم در مقابل دستگاه قضائی و قانون است و همچنین مقایر با اصل ۱۴۱ قانون اساسی بوده و به تضییع حق برخی

ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی روز شنبه اول مهر ماه در راس یک هیات از مقامات حکومتی برای شرکت در چهل و چهارمین اجلاس سالیانه مجمع همومی سازمان ملل هازم نیویورک شد.

اجلاس سالانه مجمع همومی سازمان ملل هموم ساله از اواخر شهریور ماه تشکیل می‌شود و وزرای خارجه کشورهای مختلف و برخی روسای کشورها با شرکت در اجلاس مزبور نقطه نظرات و پیشنهادات خود را پیرامون فعالیت‌های سازمان و همچنین مسائل جاری در جهان عنوان می‌کنند.

هنگام برگزاری این اجلاس طبق سنت کمیسیون‌های مختلفی در رابطه با مسائل مهم جهانی تشکیل می‌شود که پس از انجام بحث‌های فنی در هر مورد منجر به صدور قطعنامه‌هایی می‌گردد.

انتظار می‌رود امسال با توجه به ابتکارات شوروی در زمینه صلح و خلع سلاح و تحت تاثیر اندیشه نوین سیاسی که تا حدود زیادی منجر به رفع فضای "جنگ سرد" میان شرق و غرب گردیده و همچنین با توجه به ابتکارات برخی از

واگذاری ریاست گروه ۲۴ "صندوق بین المللی پول" به ایران

نوربخش وزیر اقتصاد و دارائی جمهوری اسلامی که در اس یک هیئت جهت شرکت در اجلاس سالانه "صندوق بین المللی پول" به آمریکا سفر کرده بود در پایان اجلاس گروه ۲۴ صندوق بین المللی پول در واشنگتن اعلام کرد: جمهوری اسلامی ریاست اجلاس سال آینده گروه ۲۴ صندوق بین المللی پول را برعهده خواهد داشت.

اجلاس گروه ۲۴ صندوق بین المللی پول با شرکت ۲۴ کشور از ۳ منطقه آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین هر ساله قبل از برگزاری اجلاس صندوق بین المللی پول و بانک جهانی برگزار می شود.

در اجلاس اخیر "گروه ۲۴" کشورهای عضو در مورد بدنی های کشورهای در حال توسعه که مبلغی در حدود یک هزار و سیصد میلیون دلار می باشد و همچنین افزایش نرخ بهره از جانب کشورهای وام دهنده، افزایش سهمیه کشورهای عضو گروه ۲۴ در صندوق بین المللی پول و محدودیت تجارت کشورهای در حال توسعه به بحث و تصمیم گیری پرداختند.

اجلاس اخیر گروه ۲۴ معتقد بود که بعلت افزایش نرخ بهره ناشی از تورم در کشورهای صنعتی در دهه هشتاد، رشد کشورهای در حال توسعه با مانعی جدی روبرو شده و بهمین منظور بایستی مقدار بدهی های این کشورها به کشورهای بزرگ صنعتی جهان کاهش یابد تا بدین وسیله مانع اصلی رشد آن ها از میان برداشته شود.

اجلاس خواستار افزایش سهمیه در صندوق بین المللی پول شد بنحویکه این افزایش همانند دوره های قبل باعث کاهش سهم نسبت به کشورهای پیشرفته صنعتی نگردد.

در اجلاس گروه ۲۴، کشورهای عضو خواهان رفع محدودیت ها و موانع تجاری از جانب کشورهای صنعتی برای کشورهای در حال توسعه شدند تا از طریق افزایش حجم صادرات آن ها عدم تعادل در پرداخت های این کشورها کاهش یابد.

صندوق بین المللی پول و بانک جهانی که همدا با سرمایه های کشورهای بزرگ جهان سرمایه داری برپا گردیده در سال های دهه هفتاد و هشتاد از طریق پرداختن وام به کشورهای در حال توسعه "جهت رفع موانع و معضلات اقتصادی و اجتماعی" آن ها به دخالت آشکار در امور داخلی و تنظیم سیاست های اقتصادی و اجتماعی این کشورها پرداخته و از طریق تامین منافع شرکت های فراملیتی و فحول های اقتصادی جهان سرمایه داری فَلَاکت و فقر و سیه روزی بیشتری را برای مردم این مناطق به همراه آورده است.

در اجلاس اخیر گروه ۲۴ که از ۳۰ شهریور ماه آغاز شده بود، سه کشور ژاپن، کره جنوبی و ایران خواستار افزایش سرمایه خود در صندوق بین المللی شدند. افزایش سرمایه هر کشور موجب بالا رفتن تعداد آراء آن در تصمیم گیری ها خواهد شد.

واگذاری پروژه های بازسازی به ایتالیا و ژاپن

"روبرتو روسی" معاون وزیر تجارت خارجی ایتالیا در تهران اعلام کرد که جمهوری اسلامی ۱۵ الی ۱۲ درصد از پروژه های بازسازی خود را به ایتالیا و به همین نسبت به ژاپن واگذار خواهد کرد.

معاون وزیر تجارت خارجی ایتالیا گفت: مجلس ایران تا پایان سال جاری شمسی برنامه پنج ساله توسعه صنعتی و بازسازی کشور را که بودجه آن بالغ بر ۱۰۰ میلیارد دلار است تصویب خواهد کرد که سهم ایتالیا برای شرکت در مناقصه های ایران در برنامه توسعه ۱۶ هزار میلیارد لیر ایتالیائی بین سال های ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۴ می باشد.

"روبرتو روسی" افزود: ایران معادل حدود ۱۰ تا ۱۲ درصد از پروژه های خود را نیز به ژاپن واگذار خواهد کرد.

قرار است ایران پرداخت های خود را در زمینه پروژه های بازسازی به صورت پرداخت ارزی و همچنین از طریق صدور و فروش نفت و مواد معدنی مانند مس، سرب و قلع انجام دهد. این مقام ایتالیائی اعلام کرد که مقامات ایرانی با عقب نشینی از دو شکوائیه خود در مورد پرداخت وام بانک ملی کار ایتالیا به عراق و عدم تحویل ۱۰ فروند هلی کوپترهای "بل اگوست" حسن نیت خود را در قبال ایتالیا اعلام نمودند.

هلی کوپترهای مذکور در زمان شاه از شرکت "اگوستائی" ایتالیا خریداری شده بود و شرکت مادر در آمریکا به دنبال مسدود شدن اموال ایران از سوی واشنگتن مانع از تحویل آن ها به ایران شد.

در حال حاضر حجم مبادلات بازرگانی میان دو کشور ایران و ایتالیا نسبت به سال های قبل رو به توسعه است بطوریکه در سال ۱۹۸۸ میلادی حجم این مبادلات به ۱۳۰۰ میلیارد لیر ایتالیا رسیده است.

از نمایندگان کارفرمایان (یک نفر از بخش کشاورزی) به انتخاب کارفرمایان "و همچنین ۳ نفر از نمایندگان کارگران (یک نفر از بخش کشاورزی) به انتخاب کانون عالی شوراهای اسلامی کار" عضویت خواهند داشت.

اعضای "شورای عالی کار" به قیر از وزیر کار، برای مدت دو سال تعیین و انتخاب می گردند و انتخاب مجدد آنان بلامانع است.

سفر وزیر امور خارجه چین به تهران

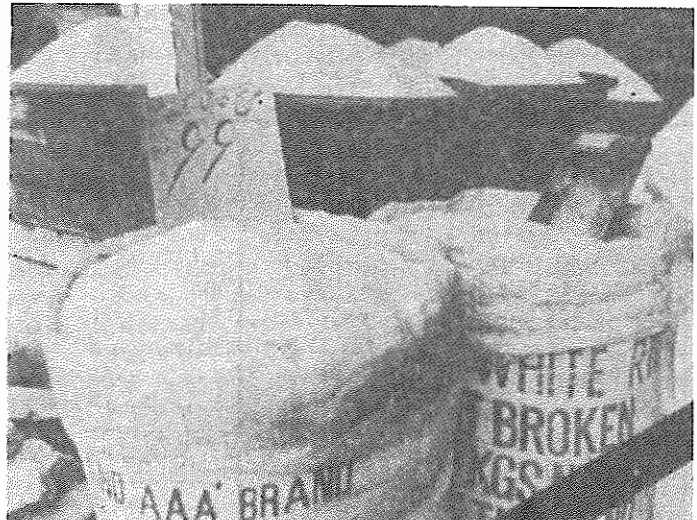
"چیان چی چن" وزیر امور خارجه جمهوری خلق چین روز جمعه به دعوت رسمی ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی وارد تهران شد.

وزیر خارجه چین در جریان سفر دو روزه خود به تهران در روز شنبه با ولایتی دیدار و گفتگو کرد. در این ملاقات وزیر خارجه دو کشور ضمن بحث و بررسی مسائل منطقه ای و بین المللی در زمینه اقدامات عملی جهت اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل به گفتگو پرداختند.

در ملاقات روز شنبه طرفین همچنین به ارزیابی مناسبات و روابط سیاسی، اقتصادی و تجاری فیما بین پرداختند، و ضمن ابراز امیدواری به گسترش هر چه بیشتر این مناسبات در آینده اعلام گردید که در حال حاضر تنها برخی از ظرفیت های دو کشور در گسترش روابط و مناسبات به کار گرفته شده است.

در زمینه اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت، ولایتی خواستار گردید که دولت چین که جز ۵ کشور عضو شورای امنیت سازمان ملل می باشد برای اجرای کامل این قطعنامه به منظور برقراری صلح میان ایران و عراق از حکومت ایران حمایت بعمل آورد.

قرار است وزیر امور خارجه چین در طول اقامت خود در تهران با دیگر مقامات حکومت اسلامی دیدار و گفتگو نماید.

برای بسیاری خانواده های ایرانی پخت برنج تنها هر هفته یکبار، ماهی یکبار و شاید... میسر است

انتخاب اسلامی

دسته بندی در جناح های رژیم

نشریه انقلاب اسلامی که هر دو هفته یکبار به مسئولیت ابوالحسن بنی صدر منتشر می شود در شماره ۲۱۲ خود (۳ تا ۱۶ مهرماه) گزارشی را در مورد جناح بندی درون حکومت و مواضع مسئولین طراز اول جمهوری اسلامی به چاپ رسانده است. در این گزارش آمده است:

«بین جناح های رژیم، برای ارتباط با آمریکا، دسته بندی های جدیدی بوجود آمده است: مثلاً باند رفسنجانی خود به دو دسته تقسیم شده اند: ۱- آنهایی که معتقدند جهت ارتباط چرا شرط بگذاریم و صحبت از قدم اول و دوم بکنیم؟ باید این مسائل را کنار گذاشت. زیرا هم ارتباط است. در راس این باند، خود رفسنجانی و وزارت خارجه، از جمله، ولایتی و مشاورش لاریجانی است. ۲- آنهایی که اصرار دارند حتماً باید قدم اول را آمریکا بردارد. مثلاً پولهای بلوکه شده را آزاد سازد. در راس اینها، قهر مستقیم، خامنه ای قرار دارد. وی توانسته است عده ای از جناح چپ را هم با خود هم رای نماید. و بالاخره باند احمد -

از آنجا که نشریات احزاب و سازمان های سیاسی و روزنامه های منتشره در خارج از کشور در دسترس همگان نیست، برای اطلاع خوانندگان خود از مواضع و خبرهای مربوط به احزاب و سازمان های مختلف سیاسی، بخش هایی از مطالب آنها را انتخاب کرده به چاپ می رسانیم. می گوئیم انتخاب به گونه ای صورت گیرد که مهمترین وجه مطلب مورد نظر را بازتاب دهد. برای انعکاس سریعتر و وسیعتر این مطالب از مسئولین مربوطه نشریات و ارگان های منتشره در خارج از کشور درخواست می کنیم نسخه ای از نشریه خود را بلافاصله پس از انتشار به آدرس «اکثریت» ارسال دارند.

نام مردم

«ما و نهضت آزادی»

نشریه «نامه مردم» ارگان حزب توده ایران در شماره ۴ مهر خود در مطلبی تحت عنوان «ما و نهضت آزادی» پاسخ به یکی از خوانندگان خود را درج کرده که پرسیده است: «آیا حزب حاضر به همکاری با نهضت آزادی ایران به رهبری مهندس بازرگان هم هست که یکی از مخالفان سرسخت کمونیست و بویژه حزب توده ایران است؟»
در پاسخ، «نامه مردم» نوشته است: «حزب ما، از موضع مشخص مهندس بازرگان به عنوان یک شخصیت مذهبی - سیاسی نسبت به حزب توده ایران کاملاً آگاه است. ما تصور نمی کنیم همه رهبران «نهضت آزادی» دارای پیشداوری های مشابهی باشند. حتی اگر همه نیز یکسان بیاندیشند، باز هم مادر راه همگنری در یک جبهه برای تحقق بخشیدن به شعارهای معین، مانعی نمی بینیم.»

«نامه مردم» در ادامه مطلب خود نوشته است: «...روشن است که وقتی دولت موقت مبارزه علیه حزب توده ایران را با اعلام به رسمیت شناختن قانون سیاه دوران رضاخانی، آغاز کرد، می بایست به آن پاسخ داده می شد. باید متصفانه گفت هم نهضت آزادی و هم حزب توده ایران در این امر زیاده روی کردند. قاعده ها باید از تجربه گذشته درس گرفت. ما به نوبه خود می توانیم بگوییم که چنین درسی را آموخته ایم. اما، برخی دیگر هنوز نتوانسته اند به نتایج صحیح برسند.»

در مقاله «نامه مردم» در زمینه نحوه برخورد نهضت آزادی با فاجعه کشتار زندانیان سیاسی تنها به ناپسند شمردن و مفایرت آن با فرهنگ ایرانی اکتفا شده و ذکر شده است: «به نظر می رسد نویسندگان اعلامیه می خواسته اند به نحوی از خشم خمینی نسبت به خود بکاهدند...» «وقتی در اعلامیه، آن هم به هنگام کشتار جمعی از جمله توده ایها از «کارشکنی بنیادی» حزب توده ایران سخن به میان می آید، طبعا انسان را دچار حیرت می کند.»
«نامه مردم» در همین رابطه نتیجه گرفته است: «همه این ادله و براهین قابل بحث است. اما، هیچ یک از آنها نباید و نمی تواند مانع از اتحاد نیروهای سیاسی طرفدار آزادی و صلح در جبهه واحد گردد.»

راه ارانی

سالگرد فاجعه ملی

نیز، که به اعتقاد ما، همچون دریائی از خون، میان مردم ایران و رژیم جمهوری اسلامی جاری است، می تواند در شناخت میزان هتک نشینتی هایی که رهبران حکومت ممکن است در جهت مصلحت های رژیم انجام دهند، بسیار موثر باشد. آیا در مقابل مردم ناخشنود و خشمگین که دهسال با استبداد خونین مواجه بوده اند، می توان هتک نشست؟ به اعتقاد ما، خمینی پس از نوشیدن زهر قطعنامه و صدور فرمانش برای آغاز دوران بازسازی، با سرعت زیادی به منفی بودن پاسخ بالا پی برد، و چه بسا جنایت هولناک قتل عام زندانیان سیاسی ایران را بتوان دو گام به جلو برای جبران یک گام به پس حساب آورد! فاجعه ملی شهادت هزاران میهن پرست انقلابی در سیاهچال های رژیم، اولین جنایات رهبران حاکمست به حساب می آید و نه ترور جنایتکارانه عبدالرحمن قاسملو آخرین آنهاست. از اولین روزهای استقرار جمهوری اسلامی این لکه های سیاه تساوت، بر چهره کریه رژیم نقش بسته است و تنها با سرنگونی آن محو خواهد شد.»

نشریه «راه ارانی» ارگان مرکزی حزب دموکراتیک مردم ایران در سرمقاله شماره شهریور ماه خود به امر سالگرد فاجعه ملی، قتل عام زندانیان سیاسی ایران پرداخته است. در این مقاله ضمن توضیح هزل و انگیزه های رژیم در کشتار زندانیان سیاسی به ذکر عواملی که در شناخت حوادث و تحولات پس از مرگ خمینی موثرند پرداخته شده است.
«راه ارانی» نظر خود را در این باره اینگونه بیان کرده است: «...در پیش بینی هر فرایندی از «عقلائی» شدن رژیم جمهوری اسلامی، ماهیت ایدئولوژیک رژیم، اعتقاد خونسردانه سردمداران آن به انجام «تکلیف شرعی» در سرکوب خونین و قاطعانه هر نیرو و صدای مخالف و سرانجام ماکیاولیسم خونفراکی که در پوشش اسلامی هر اقدامی را در جهت «مصلحت رژیم» موجه میسازد، عواملی هستند، که حتماً باید در ارزیابی های سیاسی، جایگاه واقعی خویش را داشته باشند. علاوه بر این «عوارض» استمرار دهساله این «سبک کار»

گزارش

گزارش سیاسی پلنوم مرکزی

نشریه راه کارگر ارگان سازمان کارگران انقلابی ایران در شماره ۶۵ (مرداد ماه) خود گزارش سیاسی پلنوم تیرماه ۶۸ کمیته مرکزی این سازمان را به چاپ رسانده است. در این گزارش ضمن ارائه تصویری از تحولات بین المللی و ذکر برخی روندها در خاورمیانه به تشریح تحولات ایران از دیدگاه این سازمان پرداخته شده است. در این بخش در آغاز بر حوادث مهمی که هر کدام از آنها در صورت وجود یک نیروی انقلابی سازمان یافته و متکی به حمایت توده ای - می توانست تعادل رژیم جمهوری اسلامی را بهم بریزد تاکید شده و در این بین پذیرش قطعنامه ۵۹۸، هزل منتظری از جانشینی خمینی و مرگ خمینی بعنوان مهم ترین این حوادث ارزیابی شده و ذکر شده است: «اما با وجود همه این حوادث جمهوری اسلامی هنوز پا

برجا مانده است یکی از اساسی ترین هزل دوام این رژیم جهنمی را باید در تغییراتی که در روابط طبقات اجتماعی صورت گرفته است، جستجو کرد در دوره دهساله گذشته و بخصوص در دوره هشت ساله جنگ، با وجود آنکه اقتصاد کشور درهم شکسته، ولی موقعیت بورژوازی در مجموع تقویت شده است. ... مرگ خمینی دست رهبران طراز اول جمهوری اسلامی را در تقویت پیوندهایشان با بورژوازی بازتر کرد.»
«راه کارگر» در ادامه تحلیل خود جمهوری اسلامی را با مشخصه های زیر توصیف کرده است:
- مرگ خمینی ضربه بزرگی بر جمهوری اسلامی و بر نظام ولایت فقیه بود.
- با حذف خمینی قدرت وی بقیه در صفحه ۳

بمناسبت اول اکتبر روز پناهنده

اول اکتبر در جهان بعنوان روز پناهنده شناخته شده است، به همین مناسبت در مناطق مختلف جهان در این روز برنامه‌های مختلفی همچون سخنرانی، جلسات بحث، نمایش فیلم و غیره در مورد پناهنده و مسئله پناهنده‌گی ترتیب داده می‌شود.

هلت انتخاب یک روز با نام روز پناهنده در درجه نخست به خاطر اهمیتی است که بشریت مترقی برای دفاع از حقوق انسان ها قائل است. انسان هائی که در نتیجه تضیقات و فشارهای ناشی از ظلم و ستم حکومت ها، جنگ و کشتار و بلایای دیگر همچون گرسنگی، خشکسالی، فقر، زلزله، آتشدان و غیره مجبور به ترک لانه و کاشانه خود می‌شوند، بزرگداشت این روز اعتراضی است به نقض حقوق انسان از طرف حکومت ها، در زیر اطلاعاتی در مورد توزیع آمار پناهندگان در کشورهای مختلف عرضه می‌شود.

بنابر اطلاعات آماری منتشر شده توسط کمیساریای عالی پناهنده‌گی ایالات متحده در حدود ۱۲ میلیون انسان در سراسر دنیا به عنوان پناهنده زندگی می‌کنند. کشورهای ثروتمند اروپای غربی فقط ۸۶٫۵ درصد از کل پناهندگان موجود را پذیرفته‌اند. در مقایسه با این کشورها، کشورهای "جهان سوم" تعداد به مراتب بیشتری پناهنده را پذیرفته‌اند، داده‌های آماری موید این امر است:

تعداد پناهندگان در کشورهای مختلف جهان:

نسبت تعداد پناهنده به کل جمعیت کشور مربوطه (به درصد):

تعداد پناهنده	اروپای غربی	درصد
۱۷۹۳۰۰	فرانسه	۰٫۳۲
۱۰۰۰۰۰	انگلستان	۰٫۱۸
۱۴۶۰۰۰	آلمان غربی	۰٫۲۴
۱۳۰۰۰۰	سوئد	۱٫۵۶
۳۰۲۰۰	سوئیس	۰٫۴۶
سایر نقاط جهان		
۳،۱۵۹،۸۰۰	پاکستان	۳٫۰۹ درصد
۲،۷۶۰،۰۰۰	ایران	۵٫۵۵
۶۳۰،۰۰۰	مالاوی	۸٫۴
۸۴۰،۰۰۰	سومالی	۱۷٫۶۵
۲۶۷۵۰۰	بوروندی	۵٫۴۳
۱۷۶۰۰۰	مکزیک	۰٫۲۱
۳۵۳۰۰۰	کانادا	۱٫۳۸
۱۶۷۰۰۰	الجزایر	۰٫۷۴

درصد تعداد پناهندگانی که تقاضای پناهنده‌گی شان پذیرفته شده است تغییرات زیر را در چهار سال اخیر داشته است:

سال	تعداد	درصد
۱۹۸۵	۲۴٫۲	
۱۹۸۶	۱۵٫۹	
۱۹۸۷	۹٫۴	
۱۹۸۸	۸٫۶	

آمار نشان می‌دهد که تعداد پناهنده‌گانی که پناهنده‌گی شان در کشورهای مختلف پذیرفته شده، سیر نزولی داشته است در این زمینه آمار منتشر شده در مورد چند کشور به شرح زیر است:

کشور	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۸
افغانستان	۸۳ درصد	۷۹ درصد	۳۶ درصد
ایران	۸۲	۶۹	۳۹
سری لانکا	۶۰	۲۴	۱٫۱
لهستان	۳۷	۲۷	۳٫۶
ترکیه	۱۱	۱۵	۷٫۹

”روز پناهنده“ در هایدلبرگ آلمان فدرال

پرده پوشی جنایت‌های انجام شده توسط جمهوری اسلامی از طرف آنان که ناشی از منافعهشان در ایران است به معنی بازگذاردن دست جمهوری اسلامی برای ادامه ترور مخالفین خود می‌باشد. این وضعیت در کنار همه تبعیضات و فشارهای اجتماعی اقتصادی که بر کرده پناهندگان ایرانی سنگینی می‌کند بار دیگر ضرورت متحد و متشکل شدن پناهندگان را به وضوح هر چه بیشتری نشان می‌دهد.

پناهندگان ایرانی: بی‌اثیم بطور متحد و هم بسته برای احقاق حقوق اجتماعی خود و آزادی و دمکراسی مبارزه نمائیم. مردم آزاد بخواب: از شما می‌طلبیم که ما را در این مبارزه یاری نمائید و از تلاش ما برای تحقق خواسته‌های زیر حمایت کنید.

- ۱- قطع روابط دولت آلمان با جمهوری اسلام ایران،
- ۲- مبارزه بر علیه تروریسم جمهوری اسلامی ایران،
- ۳- رسیدگی فوری به وضعیت متقاضیان پناهنده‌گی، خصوصاً آثانی که در مصاحبه اول هنوز به عنوان پناهنده سیاسی شناخته نشده‌اند،
- ۴- برخورداری کامل از حقوق اجتماعی مانند حق کار، تحصیل، داشتن مسکن مناسب، آزادی ترک محل زندگی بدون کسب اجازه مخصوص از پلیس و بویژه حق رای برای خارجیان از بدو ورود به جمهوری فدرال آلمان.

به مناسبت روز پناهنده از طرف پناهندگان ایرانی مقیم شهر هایدلبرگ - آلمان فدرال مراسمی برگزار شد. این مراسم که در روز یکشنبه ۳۱ سپتامبر در این شهر برگزار گردید، با استقبال فراوان ایرانیان مقیم این شهر روپرو شد. همه زیادی نیز از شهرهای نزدیک برای شرکت در این مراسم به هایدلبرگ آمده بودند. نکته قابل توجه در این مراسم شرکت پناهندگان ایرانی با گرایشات و تعلقات مختلف سیاسی بود، بطوریکه می‌توان این حرکت را بعنوان یکی از تجارب موفق کار دمکراتیک پناهندگان ایرانی بشمار آورد. این مراسم با استقبال سازمان‌ها و احزاب مترقی آلمانی نیز مواجه شد. در این مراسم از سوی ترتیب دهندگان آن، پناهندگان ایرانی در هایدلبرگ، خواسته‌هایی به شکل قطعنامه طرح شد که در بخشی از آن آمده است:

”اینک رژیم جمهوری اسلامی پس از قتل امام (دسته جمعی) زندانیان سیاسی بعد از خاتمه جنگ به ترور سیستماتیک مخالفین خود در خارج از کشور روی آورده است و می‌کوشد از این طریق دامنه فعالیت سیاسی گروه‌های مختلف را علیه خود محدود کند و پناهندگان ایرانی را مرهوب ساخته و به کنج انزوا و انفراد براند. سکوت دولت‌ها و احزاب راست کشورهای محل اقامت پناهندگان و

دولت در فلسطین را نمایندگی می‌کند، یعنی یک دولت فلسطینی در همزیستی با دولت اسرائیل. آیا این طرح توسط اکثریت فلسطینی‌ها در مناطق اشغالی به مثابه راه حل قطعی، مورد پذیرش قرار خواهد گرفت؟

□ اکثریت مردم فلسطین در غرب رود اردن و نوار فزه راه حل دو دولت را می‌پذیرند. اکثریت قوی فلسطینی‌ها معتقدند که باید یک دولت فلسطینی در کنار اسرائیل به وجود آید، حال می‌خواهد به روش مسالمت‌آمیز و از راه مذاکرات باشد یا به وسیله قهر.

روای فلسطینی یک دولت آسمانی مشترک در فلسطین نمی‌تواند به وسیله قهر تحقق یابد. اگر هم امروز برخی از مردم فلسطین به این روای اعتقاد دارند باید خود را بر اوضاع واقعی منطبق کنند و درک نمایند که یک دولت مشترک در آینده فقط زمانی می‌تواند محقق شود که هر دو طرف، یعنی فلسطینی‌ها و اسرائیلی‌ها، آن را بخواهند. چنین دولتی تنها از راه سیاسی - دموکراتیک می‌تواند استقرار یابد. چنین راه حلی را نمی‌توان بر هیچ کسی تحمیل کرد. این روای بنابراین فقط با پذیرش مردم هر دو طرف قابل تحقق خواهد بود.

□ قیام مردم مناطق اشغالی در ماه‌های آینده چگونه تداوم خواهد یافت؟ فرض کنیم اقدامات سیاسی هرقات شکست بخورد، آیا در چنین صورتی فلسطینی‌ها در مناطق اشغالی به مبارزه مسلحانه رو خواهند آورد؟

□ تاکنون نشانه‌های چنین امری به چشم نمی‌خورد. در ماه‌های آتی اسرائیل به حولات جدی‌تر و خشن‌تری دست خواهد زد. ما باید با این واقعیت زندگی کنیم. من باز هم تکرار می‌کنم، قیام کنونی قابل بازداشتن نیست. آنطور که اکنون به نظر می‌آید، قیام با همان وسایلی که تا بحال بکار گرفته ادامه خواهد یافت، یعنی با بکارگیری حداقل قهر. من فقط می‌توانم امیدوار باشم که نیروی اشغالی، مردم فلسطین را وادار به تغییر اشکال مقاومت خود نکند. البته تحریکات بسیاری از جانب اسرائیل صورت می‌گیرد. من می‌دانم که برای ما چقدر مشکل خواهد بود با آن مقابله کنیم. اما من اطمینان دارم که ما با همان وسایلی که تا بحال بکار بردیم پیروز خواهیم شد.

این فشار درونی را تقویت کنیم. □ جامعه اسرائیل در شرایط کنونی همیقا منشعب شده است. یک گرایش به راست کاملاً مشهود می‌باشد.

□ در وضعیت فعلی نفوذ نیروهای راست در اسرائیل افزایش می‌یابد. اما حداکثر تا زمانی که شامیر با سیاست خود شکست بخورد، مردم اسرائیل درک خواهند کرد که چه بهای گزافی برای این گرایش، به ویژه از نقطه نظر اخلاقی، پرداخته‌اند. آنگاه طرز تفکر خود را تغییر

ما پیروز خواهیم شد

□ مصاحبه هفته‌نامه "خلق" با فیض حسینی، یکی از رهبران قیام فلسطینیان در مناطق اشغالی

خواهند داد و دولت فعلی را دیگر انتخاب نخواهند کرد.

□ بنابراین شما برای نقشه شامیر هیچگونه دوزنمایی قائل نیستید. سازمان آزادیبخش فلسطین نیز این نقشه را رد کرده است. اما هرقات در همین حال روشن کرد، سازمان آزادیبخش فلسطین، انتخابات را در صورتی که قدمی در جهت یک دولت مستقل باشد مورد حمایت قرار می‌دهد.

□ بله، این موضع دقیقاً موضع ماست. ما به لحاظ اصولی مخالف انتخابات نیستیم. اما شرایط شامیر را رد می‌کنیم. او که مطلقاً علیه سازمان آزادیبخش فلسطین و دولت ماست چگونه می‌تواند پیشنهاد انتخابات بدهد. شامیر گفته است حتی پس از ده سال مذاکره نیز، حاضر نیست حتی یک سانتی‌متر از مناطق اشغالی را پس دهد. همه اینجا گویای آن است که او نقشه انتخابات و راه حل واقعی صلح را چندی نمی‌گیرد.

□ آیا در میان فلسطینی‌ها در ارزیابی نقشه شامیر اختلاف نظر وجود دارد؟

□ خیر، وجود ندارد. مواضع ما پیرامون این مسئله روشن است. انتخابات باید یا پس از خروج نیروهای اسرائیلی و یا در چهارچوب یک توافق‌نامه همه‌جانبه در مذاکرات صورت گیرد. این توافق‌نامه باید البته به وسیله سازمان آزادیبخش فلسطین پذیرفته شود. بنابراین هیچ‌گونه اختلاف یا انشعابی وجود ندارد.

□ سازمان آزادیبخش فلسطین اکنون چندسالی است که اندیشه دو

شد. □ آیا واقعا معتقدید که شامیر سیاست خود را تا پایان امسال تغییر می‌دهد؟

□ همانطور که گفتم، اگر او راه جدیدی پیش نگیرد، از مقام خود به عنوان نخست‌وزیر برکنار خواهد شد.

□ امروز مذاکره رسمی مابین ایالات متحده آمریکا و سازمان آزادیبخش فلسطین وجود دارد. اما دولت آمریکا آشکارا گفته است یک دولت فلسطینی را رد می‌کند.

آیا به این لحاظ دولت آمریکا اصلا فشاری بر اسرائیل جهت دست‌کشیدن از موضع لجوجانه خود در مقابل سازمان آزادیبخش فلسطین و یک دولت فلسطینی وارد خواهد کرد؟

□ ابتدا باید تذکر داد که آمریکایی‌ها نگویند که مخالف یک دولت فلسطینی هستند. آنها فقط روشن کردند که استقرار یک دولت فلسطینی را مورد حمایت قرار نخواهند داد. برای من تفاوت میان "مخالف بودن" و "حمایت نکردن" بسیار اهمیت دارد.

* این تفاوت دقیقاً در کجا نهفته است؟

□ "حمایت نکردن" به معنای این است که آمریکایی‌ها در استقرار دولتمان به ما کمک نخواهند کرد. اما "مخالف بودن" به این معناست که آنها با دولت ما خواهند جنگید. البته تشکیل یک دولت فلسطینی به اجمال فشار گسترده‌ای نیاز دارد. این فشار را قیام مردم مناطق اشغالی، خلق فلسطین و مبارزه سیاسی سازمان آزادیبخش فلسطین اعمال می‌کند. به علاوه ما مسلمانان فشار سیاسی جامعه بین‌المللی، بیش از همه اروپا و ایالات متحده نیاز داریم. به عنوان نمونه دهوت هرقات به پاریس گامی در جهت درست بوده است. ما امیدواریم که سایر دول اروپایی از نمونه فرانسه متابعت کنند. افزون بر اینها، که شاید مهم‌تر از همه باشد، فشار فزاینده از داخل خود اسرائیل است. ما مردم فلسطین نیز باید بکشیم

□ پرسش: به نظر شما قیام مردم در مناطق اشغالی کدام تغییرات تعیین‌کننده را در امر فلسطین پدید آورده است؟

□ پاسخ: قیام تغییرات بسیاری در جامعه ما پدید آورد. از مهم‌ترین آنها، پدیدار شدن نگرشی اساساً نوین به زندگی بود. این قیام قبل از هر چیز یک آگاهی اخلاقی و سیاسی نوینی در مردم ایجاد کرده است. نشانه این امر را بیش از همه می‌توان در استقرار ساختارهای اجتماعی و سیاسی نوین و آینده‌ساز مشاهده کرد. من بر اثر دستگیری بویژه قادر شدم تغییرات را به روشنی بینم. من به هنگام آغاز قیام در زندان بودم. وقتی که پس از عمامه از زندان آزاد شدم برایم آشکار شد که جامعه ما چه بسیار تغییر کرده است. طرز تفکر مردم، رابطه آنها با یکدیگر، وابستگی متقابل آنها نه فقط در مبارزه علیه اشغالگران بلکه همچنین در قلبه بر مشکلات اجتماعی خود، دگرگون شده است.

□ دولت اسرائیل هنوز گمان می‌کند قادر است با نقشه ماه آوریل اسحاق شامیر منازعه را حل کند. اما بسیاری در تصورات شامیر یک پیشنهاد صلح واقعی را نمی‌بینند. زیرا دولت اسرائیل کماکان بر سه جواب منفی خود: به سازمان آزادیبخش فلسطین، به یک دولت مستقل فلسطینی و به عقب‌نشینی از مناطق اشغال شده، تاکید می‌کند. آیا به این ترتیب نقشه شامیر شانس دارد؟

□ ابتدا باید بگویم که نقشه شامیر فقط برای آن است که قیام را ترمز کند. در حالی که او خوب می‌داند که قادر به سد کردن قیام نیست. هدف او فقط آن است که روند صلح را به تعویق اندازد و یک راه حل واقعی را منتفی کند. به این خاطر فلسطینی‌ها و همچنین اسرائیلی‌ها باید بهای گزافی بپردازند. شامیر حداکثر تا پایان امسال قادر خواهد بود بر واقعیتها چشم ببوشد. من به این امر اطمینان دارم. آنگاه تنها چاره او پذیرش نقشه صلح فلسطینی است. اگر وی این نقشه را نپذیرد راهی جز استعفا نخواهد داشت. ما مردم فلسطین، در هر صورت از خواسته‌های خود منصرف نخواهیم

“کودکان عجزه، پوست انقلاب را به تن کردند”

نوشته ناتالیا موروسووا

از مجله صلح و سوسیالیسم، شماره ۴، آوریل ۱۹۸۹

کلام لنین چه هیجانی دارد. چقدر شاد است. بالاخره اولین جوانه کمونیسم واقعی رخ نمود. ایجاد سوبوتنیک‌های کمونیستی (روزهای کار داوطلبانه) به ابتکار خود کارگران اهمیت بی‌اندازه بزرگی دارد، مسلماً این نقطه یک آغاز است، اما آغازی با ابعادی بطورشگفت‌آمیز عظیم!

اکنون، پس از گذشت ۷۰ سال از نگارش سطور فوق و ایجاد اولین "سوبوتنیک کمونیستی" می‌توان گفت: رخدادی واقعا عظیم بود. کار داوطلبانه و بدون دستمزد برای سوسیالیسم و ساختمان جامعه نوین، معنایی جز رسوخ در قلوب، روان و نظام ارزش‌های انسان‌ها نداشت. این قدر مسلم، انعکاسی بود از شور و حرارت انقلابی.

دوران سخت گرسنگی سپری خواهد شد، دشمن هتک خواهد نشست، تنگ‌ها به خاموشی خواهند گریبید و باید به بازسازی مدون و هدفمند پرداخت. آنگاه به آموزش‌های سوبوتنیک کمونیستی نیاز خواهد بود. نه تنها به آموزش‌های حاصل از کار آگاهانه افرادی که داوطلبانه می‌آمدند تا قطارهایی را که این قدر مورد نیاز کشور بود تعمیر کنند، بلکه به تجارب حاصل از کار آگاهانه میلیون‌ها و ده‌ها میلیون انسان. به نظر من آنچه لنین می‌خواهد در اثر خود "ابتکار بزرگ" بگوید، همین است.

اما پس از مرگ لنین تاکید عمده نه بر کلمه "آگاهانه" بلکه بر "بدون دستمزد" نهاده شد. کلمه‌ای اگر چه خوش‌آهنگ، اما بر اصل پایه‌ای سوسیالیسم "از هر کس به اندازه توانش، به هر کس به اندازه کارش"، نامنتظر. سوبوتنیک‌ها به تدریج به نمایش‌های توده‌ای بدل شد و به روزهای برگزاری مراسم تاریخی و یادبودها پیوند داده شدند. خوب عیب آن چیست؟ اگر روحی را که لنین رابه هیجان واداشت و از آن‌ها رخت بر بست در نظر بگیریم، هیچ

هیچی نخواهد داشت. مسئله این جاست که در این سوبوتنیک‌ها یا آنچنان که بعدها نام گرفتند، "روز جشن کار"، مهمترین نکته یعنی کار آگاهانه غایب بود. از شور و انرژی و اقلب حتی نظم ساده چیزی نمی‌گویم. تصور لنینی سوبوتنیک‌ها قلب ماهیت یافت. حال که نوسازی آغاز شده است، خوب است به عقب بازگردیم و نوشته لنین را دوباره مطالعه کنیم تا جوهر مسئله را دریابیم.

یک نایبغه نه تنها قادر است نطفه یک پدیده نو را بشناسد بلکه همچنین قادر است آن را در مغز خود پرورش دهد. یادآور می‌شوم که ولادیمیر ایلیچ در نوامبر سال ۱۹۰۵، در روسیه به تکان آمده از انقلاب، در راه پترزبورگ بود. در وسط راه به ناگهان مطلع شد کارگران پترزبورگ شوراهای تشکیل داده‌اند! او مسلماً خوشحال شد اما برای پرهیز از اشتباه و از افراق در ارزیابی این پدیده نوین، اظهار نظر قطعی نکرد. او گفت "من اکنون از خارج اظهار نظر می‌کنم" "هنوز هم باید از این فاصله نفرین شده، از تبعید نغرت‌انگیز و شربت بنویسم. بدون حضور در پترزبورگ و مشاهده یک شورای نمایندگی کارگران و تبادل نظر با رفقای کارگر تقریباً محال است بتوان پیرامون چنین مسئله مشخص و عملی، عقیده درستی در ذهن پروراند."

اما لنین با این همه نظر خود را به رفقا گفت: "شاید اشتباه کنم، (بعلت مدارک ناکافی و صرفاً کتابی) اما فکر می‌کنم باید به شورای نمایندگی کارگران به لحاظ سیاسی به عنوان شکل نطفه‌ای حکومت موقت انقلابی نگریست". خیر، او اشتباه نکرده بود، ولادیمیر ایلیچ نطفه قدرت شورایی آینده را به درستی شناخته بود.

لنین به هنگام ارزیابی نخستین سوبوتنیک نیز همانقدر محتاط بود. با وجودی که اینکار رانه از "فاصله نفرین شده" بلکه از نزدیک، از وطن، انجام می‌داد، اما از سوی

دیگر برعکس شوراهای که لائقل نمونه‌هایی تاریخی نظیر کمون پاریس را پشت سر داشتند، سوبوتنیک‌ها پدیده‌ای کاملاً نوین بودند. آن‌ها حقیقتاً دوران کودکی نظم نوین بودند. اما این جوانه بسیار کوچک و ضعیف می‌توانست به آسانی لگدکوب شود. لنین به مانند باقیانی مضطرب، مراقب آن بود. اما در مقابل چه کسی؟ بیش از همه در مقابل انواع بدبینان. تعداد سوبوتنیک‌ها "در مقایسه با نمونه‌های پیشمار کلاهداری و بی‌عملی، کاهش تولید، هدر دادن مواد خام و محصولات و... اندک است. در واقع نیز چنین بود. او سؤال می‌کند "آیا در تاریخ نمونه‌ای هست که یک شیوه نوین تولید بدون طی یک سلسله ناکامی، اشتباه و عقب‌گرد بر روی پای ایستاده باشد؟"

لنین خطر عمده را در ریشخند افراد مردم نمی‌دید. مهمترین مسئله این بود که جوانه‌های آماج کمونیستی خود را لگدکوب نکنیم. "باید جوانه‌های نورادقیقا بررسی کنیم، بیشترین توجه را به آنان مجذول داریم، رشدشان را با همه وسایل تسهیل کنیم و به حمایت و مراقبت از جوانه‌های ضعیف برخیزیم."

یک ویژگی قابل توجه لنین این بود که به هنگام طلب اجرای یک کار از دیگران، خود پیشگام انجام آن می‌شد او مقاله "ابتکار بزرگ" را در ۲۸ ماه ژوئن ۱۹۱۹، یک ماه و نیم پس از تشکیل اولین سوبوتنیک نوشت. و از آن پس این جوانه را هرگز از نظر دور نداشت. لنین اخبار نشریات پیرامون سوبوتنیک‌ها را تجزیه و تحلیل می‌کرد. او در تاریخ ۲۶ آگوست تلگرام زیر را برای زینوویف به پترزبورگ فرستاد: "خواهش می‌کنم فوراً همه مدارک را درباره سوبوتنیک‌ها جمع‌آوری نموده، برای من ارسال کنید."

لنین سوبوتنیک‌ها را نه فقط همیقا بررسی می‌کرد بلکه برای آن‌ها تبلیغ هم می‌نمود. او در سخنرانی ۴ دسامبر خود در اولین

کنگره شوراهای و تعاونیهای کشاورزی، دهقانان را فراخواند از نمونه کارگران آموزش ببینند. پس از دو جنگ، یعنی جنگ امپریالیستی و جنگ داخلی، خرابی پر کشور حاکم بود.

برای رهبری حزب و دولت روشن بود که "در چنین شرایطی انجام اصلاحات همه جانبه کشاورزی قابل تصور نیست، خدا کند بتوانیم هر طور شده استقامت بخرچ داده، از گرسنگی نمیریم" اما لنین در همین حال به دهقانان گوشزد کرد که وضع کارگران از این هم بدتر است: "کارگران مسکو بی‌تردید بیش از دهقانان متحمل رنج و بی‌نواپی اند. اگر با شرایط زندگی آن‌ها آشنا گردید و در پیش خود مجسم کنید که در چنین شرایط طاقت فرسای موفق به آغاز ایجاد سوبوتنیک‌ها شدند، آنگاه احترام خواهید کرد که اگر روش کارگران مسکو به کار برده شود، حتی سخت‌ترین شرایط نیز قادر نیست از انجام آنچه در شرایط هادی شدن نیست، ممانعت بعمل آورد."

مردم در روستاها نیز البته نه در همه جا و فوراً، بلکه به تدریج سوبوتنیک‌ها را بنا کردند. با این وجود لنین راضی نبود. او دو هفته بعد دوباره در یک کنفرانس حزبی به کمونیست‌ها یادآوری کرد: "اگر فقط یک پدیده کمونیستی در نظام کنونی وجود داشته باشد، آن فقط و فقط سوبوتنیک‌ها هستند..."

یک سال پس از اولین سوبوتنیک، جنبشی توده‌ای کشور را فرا گرفت. در اول ماه مه ۱۹۲۰ سوبوتنیک سراسری روسیه ایجاد شده بود. ولادیمیر ایلیچ خود در آن شرکت کرد و سپس در مراسم جشن کار آزاد شده سخن گفت. این سخنرانی روز بعد تحت عنوان "از اولین سوبوتنیک راه‌آهن مسکو - کازان تا سوبوتنیک سراسری روسیه در اول ماه مه" در روزنامه "پروومایسکی سوبوتنیک" به چاپ رسید.

از لنین بدور بود آنچه را بدست آمده به جای آنچه مطلوب است عرضه کند. او حتی در همین مقاله نیز گفت "ما هرگز دچار توهم نخواهیم شد که تا کنون چه کار اندکی صورت گرفته و چه کار عظیمی هنوز در پیشاروی ماست" "سوبوتنیک‌ها هنوز خیلی ضعیف هستند... ما سال‌ها و ده‌ها سال تلاش خواهیم کرد که آن‌ها به هادت

مردم بدل شده و گسترش و تکامل یابند و در اندیشه و احساس ما جا باز کنند. ما به پیشواز کار کمونیستی می‌رویم."

اما پس از ده‌ها سال چه شد؟

— کودکی که با یک آمبولانس به بیمارستان برده شد در گذشت. دکتر متخصص در آن زمان مشغول تمیز کردن پنجره در یک سوبوتیک بود.

— در یک مدرسه بچه‌ها سطل‌های پر از آب را حمل می‌کردند و ابرهای خیس و چاروبه سوی هم پرتاب می‌کردند. در راهروی ورودی همین مدرسه، مستخدمه کاملاً خسته و از پا افتاده نشسته بود؟ او تمام شب را بر اساس کار سوبوتیکی مشغول تمیز کردن مدرسه بود.

— رئیس یک قسمت گفت: "هر کس مایل نیست به سوبوتیک بیاید باید ۱۰ روبل بپردازد." بلافاصله اسکانس‌ها روی میز انباشته شدند.

نمونه‌هایی این چنین زیادند. اما چه سود؟ حتی در آنجایی که افراد با تمکین و فداکاری به کار مشغولند — و چنین افرادی زیادند — کار آنقدر بد سازمان داده می‌شود و همه چیز آنقدر صوری به پیش برده می‌شود که برخی‌ها سوبوتیک‌ها را نه شبیه "سرخ" بلکه شبیه "سیاه" می‌نامند.

چرا چنین شد؟ ما امروز به گذشته می‌نگریم، همل انحراف از آماج‌های انقلابی را بی‌می‌گاویم و می‌کشیم دریا بیم که این وضع از چه زمانی آغاز شد، وقتی من چندی پیش رمان "زندگی و سرنوشت" اثر واسیلی گروسمن را می‌خواندم از دقت شگفت‌انگیز و توصیف همیق و جاندار این کتاب تکان خوردم: "دیگر به نظر

کیروف، اعتراضات بوخارین، ریکوف، زینوویف و کامنف و نیز اتهامات علیه تروتسکیست‌ها و مراکز راست و چپ‌رو و سرنوشت بوئونوفا و مورالونفا، شلیانینکوفا، غیرممکن به نظر نمی‌رسیدند. پوست را از بدن زنده انقلاب جدا کرده و خواستند زمانه جدید را در درون آن ببوشانند، اما گوشت زنده و پرخون و اندام‌های درونی جوشان انقلاب پرولتری را به زباله‌دان انداختند، زمانه به آن احتیاج نداشت. فقط به پوست انقلاب احتیاج بود این را نیز از بدن انسان‌های زنده کشیدند. آنانکه درون پوست انقلاب خیزیدند با کلمات آن سخن گفتند و شعارهای آن را تکرار کردند و لیکن مفزی دیگر، گلوئی دیگر، جگری دیگر و چشمانی دیگر داشتند."

به آنچه گفته شد تنها می‌توان افزود: وقتی پوست بر کشیده از انقلاب به تن آقایان محکم پیوند خورد، دیگر نسل‌های جدیدی آمده بودند که انقلاب زنده را ندیده بودند. مشکل نبود به آنان قبولاند که این کودکان هجوزه همان انقلابند. افراد بسیاری این را قبول کردند و سال‌های زیادی بر این باور ماندند. تا اینکه سال ۱۹۵۶ فرا رسید. کنگره بیستم ضربه‌ای محکم بر این باور زد اما فقط سطح بیرونی پوست این کودکان هجوزه سوزانده شد. آن‌ها پوست خود را دائماً ترمیم کردند و وصله زدند. و البته نقل قولهای مارکس و انگلس و لنین را به عنوان وصله به خدمت گرفتند. در این میان بیش از همه تلاش گردید لباس لنین به هاریت گرفته شود.

— شهر کثیف است، کار ترافیک با مشکل برخورد و تامین مواد غذایی موفقیت‌آمیز نیست؟ هیبی ندارد. یادبود لنین را در میدان شهر بنامی کنیم.

— در ازبکستان مدارس تعطیل است زیرا دانش‌آموزان باید به برداشت پنبه کمک کنند. در قره‌باغ و آلماتا نارضایتی افزایش می‌یابد. بسیاری از یهودیان می‌خواهند به اسرائیل بروند؟ هیبی ندارد. برایشان از پشت تریبون سیاست ملی لنینی را دکلمه می‌کنیم و برای آنکه قاطعانه اکتهاشان کنیم اطمینان می‌دهیم که "حزب قاطعانه به حفظ اصول لنینی سیاست ملی توجه دارد"

نماینده دولت از پشت تریبون لفاظی شلیک می‌کند؟ هیبی ندارد. همه را چاپ کرده و عنوان مقاله را با تیتز "در راه لنین" مزیّن می‌کنیم.

پوست را این چنین کشیدند. و آن را "سیاستمدارانی" آنچنان ناشیانه بتن کردند که دیگر حتی نمی‌توان نام کودکان هجوزه را بر آنان نهاد. این سیاستمداران حتی به خود زحمت نمی‌دادند پنهان کنند که امیال انقلابی برایشان تنها یک پوشش است.

او موجودند. امروز کتابهای لنین را می‌کشاییم، در همین حال سرخود را بر این سرچشمه خالص خم می‌کنیم. در این هنگام از بسط تاثیرات آن گریزمان نیست. بعلاوه بسی مشکل است آنچه خاص آن دوران بوده از آنچه همواره معتبر است تشخیص دهیم. هنوز هم هلاقمندانی به تحریف و قلب اندیشه‌های لنین موجودند. اما دیگر باکی نداریم زیرا دوران هومافریبان و نقل قول پرستان و آکروبات‌های ادبی به سر می‌رسد. مردم از نظاره بازی‌های هومافریبانه تالمودیست‌ها (مقدس مآب‌ها) خسته شده‌اند، بسیاری می‌خواهند لنین واقعی را بشناسند. شعار ح. ک. با. ش "امروز سوسیالیسم بیشتر یعنی لنینیسم بیشتر" مورد اعتقاد من نیز هست.

نقطه نظرات دیگری نیز مشاهده می‌شوند. مثلاً: "امروز لنین به ما واقع بیان که هشیارانه به آینده می‌نگریم چه می‌تواند بدهد؟ او "رویاباف" بود. جوانان دوره او نیز فکر می‌کردند در کمونیسم زندگی خواهند کرد. اما کجاست کمونیسم؟" اما لنین پیشگوی مذهبی نبود. نه پیشگویی‌های او دارای خصلت علمی است. انتظار غیرفعال برای تحقق آن‌ها ناخبردانه است. اگر بگویند از یک هسته همین هندوانه خواهد رویید و نه یک درخت کاج به مفهوم آن نیست که هسته خود به داخل زمین می‌رود، کاشته می‌شود، به خود آب می‌دهد، از هلنهای هرزها می‌شود و... همه این کارها به همده ماست. فقط در این صورت اطمینان حاصل می‌کنیم که واقعا هندوانه خواهد رویید. همین طور نیز یک پیش‌بینی علمی احتیاج به عمل و تامین شرایطی معین دارد. اما این شرایط را متحقق نساختیم و با این وجود می‌نالمیم که "آنچه می‌خواستیم به وجود نیامد بلکه چیزی دیگر پدید آمد."

تقریباً همه نگرانی‌های لنین در این خصوص حقیقت از آب در آمدند. ما بسیاری از نکاتی که او ما را از آن‌ها بر حذر می‌داشت "تحقق بخشیدیم". به این ترتیب نه بر "وفق لنین" که "هلیه" او اقدام کردیم. اکنون چه کسی را باید سرزنش کرد؟ معاصرین لنین که شخصاً با او معاشر بودند نیز تمام عظمت نبوغ وی را درک نکردند و بسیاری از هشدارهای لنین را با همین اشاره که "مانیز مال دیروز

نیستیم" نادیده گرفتند. اکنون با توجه به این همه ناسامانی حاصله باید بالاخره درک کنیم که اندیشه‌های این نابغه را نادیده نگیریم.

ما درباره سوبوتیک‌ها صحبت می‌کردیم. دوباره به لحظه‌ای برگردیم که جوانه کمونیسم تازه پدیدار شد. مجدداً به مقاله "بتکار بزرگ" رجوع کنیم. "کمتر لفاظی سیاسی... "آی! قادر به ادامه خوانی نیستیم. چه رگباری از لفاظی سیاسی طی ده‌ها سال بر ما فرو دآمد. با این حال باید جمله‌ها را تا آخر خواند: "کمتر لفاظی سیاسی و توجه بیشتر به ساده‌ترین واقعیت‌های ساختمان کمونیسم که در حین سادگی زنده‌اند، از زندگی برخوردارند و به وسیله زندگی آزمایش شده‌اند... "لفاظی سیاسی گرچه بلند، گوش‌خراش، خیره‌کننده است اما اغلب فقط پوششی توخالی و یا یک "پوست" است. اما واقعیت‌های زندگی بیانگر مضمون و نشانگر هستی‌اند.

اینست دو گانگی راه انقلابیون و کودکان هجوزه. این آموزش بویژه برای افرادی که دارای مسئولیت‌هایی هستند دارای اهمیت است. مسئولی که قلبی گرم دارد و برای انسان زندگی می‌کند به واقعیت‌های ساده و زنده توجه دارد از این جوانه‌های حقیقی، هر چند کوچک و ناچیز مراقبت می‌کند. اما اگر قلب گرم و مشق به مردم نباشد، اگر هدف تنها خود محوری باشد، آنگاه واقعیت‌های ساده از نظر محو می‌شوند و فقط ضرورت خواهد داشت: برنامه پنج سال در دو سال انجام گیرد، یک واحد ناتمام به مناسبت یک مراسم جشن انقلابی قبل از موهب تحویل گردد... و همه این‌ها در پیوند با شعارهای رسا و گفته‌های خوش‌خیالانه و البته با جوایز و نشان‌ها و بیرق‌ها.

امروز که تاریخ خود را در دوران بعد از مرگ لنین مطالعه می‌کنیم با تلخی می‌بینیم که بسیاری از جوانه‌های براستی قابل توجه و کاملاً واقعی کمونیسم به وسیله لفاظی سیاسی زوال یافتند و مسخ شدند.

ما در جریان دگرگونسازی می‌کوشیم از این بیماری وخامت یافته‌های پاپی‌یاییم و پادزهر آن را نیز از لنین به میراث بریم یعنی این عادت را کسب کنیم که واقعیت‌های ساده زندگی را با دقت مطالعه کنیم...

ادامه دارد

جمهوری دمکراتیک آلمان

با خروج اتباع خود در پراگ و ورشو موافقت کرد

آلمان دمکراتیک یکی از عوامل پیدایش این مسئله را کارزار تبلیغاتی هدایت شده از سوی آلمان فدرال و اقدامات تحریک آمیز عوامل این دولت در محل قلمداد کرد.

بنا به اظهار سیمونوف، آلمان فدرال به اندازه کافی نیروهای سیاسی و نگاه‌های تبلیغاتی دارد که همسایه شرقی خود را در آستانه چهلیم سالگرد تولد خویش تلخ‌کام کند. اینکه کشور سوسیالیستی آلمان شدیداً در راه تغییرات مثبت در اروپا تلاش می‌کند، مایه هذاب نیروهای مزبور است. تشدید مسئله پناهندگان قادر است روند مذکور را به عقب راند.

سیمونوف می‌افزاید اما اشاره به تحریکات و تبلیغات قادر نیست همه نمودهای ناخواسته را توضیح دهد. در میان پناهندگان آلمان دمکراتیک که اکنون در اردوهای باواریا در آلمان غربی جمع شده‌اند، محرک‌های مختلف برای خروج از کشور خود وجود داشته است.

برخی‌ها با نظام اجتماعی سوسیالیستی مخالف‌اند، دیگران را آمار و ارقام رفاهی که می‌گوید، درآمد متوسط یک خانواده در آلمان فدرال دو برابر این درآمد در جمهوری دمکراتیک آلمان است و درصد کسانی که دارای ماشین هستند نیز در آلمان فدرال دو برابر آلمان دمکراتیک است و خانه‌های دارای همه وسایل راحتی در آنجا یک سوم بیشتر است، جلب می‌کند. و بعد کسانی هستند که در آلمان دمکراتیک از همه امکانات رفاهی برخوردار بوده‌اند و همه را گذاشته‌اند و با یک کوله پشتی به کشور همسایه رفته‌اند. می‌گویند اینگونه افراد برای بعضی چیزها بیش از اندازه منتظر مانده‌اند و به بعضی چیزهای دیگر، دیگر باور نداشته‌اند...

دولت جمهوری دمکراتیک آلمان در اوایل ماه جاری به همه اتباع این کشور که در سفارت خانه‌های جمهوری فدرال آلمان در پراگ و ورشو اقامت داشتند اجازه خروج آزادی سفر داد. وزارت خارجه جمهوری دمکراتیک آلمان بیانیه‌ای در این رابطه به شرح زیر صادر کرد:

"دولت جمهوری دمکراتیک آلمان در تلاش جهت پایان دادن به وضعیت ناپایدار سفارت خانه‌های جمهوری فدرال آلمان در پراگ و ورشو، که جمهوری دمکراتیک آلمان در ایجاد آن نقشی نداشته است، پس از مشاوره با دولتهای چکسلواکی و جمهوری خلق لهستان و نیز جمهوری فدرال آلمان، وسیله خروج افرادی را که بطور غیرقانونی در این سفارت خانه‌ها اقامت گزیدند با قطارهای کشوری آلمان دمکراتیک از روی خاک جمهوری دمکراتیک آلمان فراهم آورد." وزارت خارجه جمهوری دمکراتیک آلمان، ولفگانگ مایر در روز شنبه در برابر شبکه تلویزیونی A D N ادا کرد. - به پیشنهاد جمهوری دمکراتیک آلمان - این مهم در شب ۳۰ سپتامبر و اول اکتبر انجام خواهد گرفت.

"دولت جمهوری دمکراتیک آلمان اقدام انسان دوستانه مذکور را با این امید پیوند می‌دهد که از سوی دولت آلمان فدرال نیز تصمیماتی جهت اداره هادی و منطبق بر موازین متمدنانه بین‌المللی سفارت خانه‌های خود گرفته شود."

اریش هونکر گفت از میان بسیاری از اهالی آلمان دمکراتیک که سالانه به خارج مسافرت می‌کنند فقط بخش کوچکی به کشور باز نمی‌گردند. ولادیمیر سیمونوف منسخر سیاسی خبرگزاری نووستی طی تفسیری بر مسئله پناهندگان

رد درخواست دولت

بقیه از صفحه ۱۲

مسدود می‌شود. یک سخنگوی وزارت خارجه ارمنستان گفت وضعیت هیچ‌گونه تغییری نکرده است.

"جبهه خلق" آذربایجان بلافاصله بعد از تصمیم شورای عالی، تهدید کرد که در صورت مداخله سربازان جبهه تامین رفت و آمد قطارها این جبهه برای یک اعتصاب همومی فراخوان خواهد داد.

شورای عالی هلیرفم مخالفت خود با تصویب قانون منع اعتصاب همومی، با منع اعتصاب در راه آهن و برخی از حیاطه‌های کلیدی اقتصاد موافقت کرده است.

از سوی دیگر هزاران نفر از مردم مسکو بنا به دعوت سندیکا‌ها، این شهر علیه تعاونی‌های تازه تاسیس که به نظر آنها موسسات خصوصی و یک انصراف از سوسیالیسم می‌باشند، دست به اعتراض زدند.

در یکی از پلاکاردها شعار "مرگ بر الباکینیسیم، مرگ بر میلیونرها" چشم می‌خورد. لئونید الباکین، اقتصاددان مدافع اصلاحات، به تازگی معاون

اوضاع افغانستان برای

بقیه از صفحه ۱۲

می‌بایست مشترکاً با پاکستان یک راه‌حل سیاسی را جستجو می‌کرد. یک سخنگوی دولت پاکستان در رابطه با وضعیت کنونی افغانستان متذکر شد "به لحاظ نظامی بسیار نامحتمل است که کابل سقوط کند".

شورشیان مسلح در هفته‌های اخیر به وسیله موشک‌های جدیدی که از آمریکا دریافت داشته‌اند حملات خود را بر کابل افزایش دادند. هلیرفم تلاش‌های شدت یابنده ضد انقلاب مسلح، وضعیت برای این نیروها روز به روز ناامید کننده‌تر می‌شود. در این بین دولت افغانستان به وسیله توافق با فرماندهان محلی مجاهدین بیش از پیش در آرام کردن قبایل منفرد توفیق می‌یابد.

ابراهیم بگ، حاکم بیش از ۱۵۰ کیلومتر مربع از ایالت نور با ۲۵ روستا و ۷۰۰ نفر جنگجو، دو ماه پیش جبهه‌اش را عوض کرد. او با نیروهای مسلح خود به ضد انقلاب پشت کرد و در کنار اردوی دولتی ایستاد. او خود در رابطه با هائل این تغییر جهت می‌گوید به وسیله

نخست وزیر اتحاد جماهیر شوروی شده است. سندیکا‌های شوروی نظر منفی خود را درباره اصلاحات اقتصادی جاری هرگز پنهان نکرده است. در سخنرانی‌هایی که در تظاهرات مزبور انجام شد، تعاونی‌ها و "استثمارگران" آماج اصلی حملات بودند. علاوه بر تثبیت تیمت‌ها و تدابیری علیه تورم مطالبات همده اجتماع مذکور را تشکیل می‌داد.

پارلمان استونی شرط قانون بحث انگیز خود را که به تعداد کثیری از مهاجرین روسی متقیم استونی اجازه شرکت در انتخابات نمی‌داد حذف کرد. قانونی که در ماه اوت از مجلس استونی گذشته بود به غیر استونی‌ها تنها در صورت اقامت حداقل دو ساله اجازه شرکت در انتخابات را می‌داد. هیئت رئیسه شورای عالی اتحاد شوروی این قانون را به مثابه تخطی از قانون اساسی اتحاد جماهیر شوروی

سوسیالیستی تلقی کرد. کارگران روسی متقیم استونی نیز، که حدود یک دوم جمعیت یک و نیم میلیونی این جمهوری را تشکیل می‌دهند با موج اعتصابات خود نسبت به قانون مزبور واکنش نشان داده بودند.

حمایت ارتش دست بازتری در مقابله با رقبای خود از حزب اسلامی که در مرزهای منطقه سیادت او در گشت و گذار نددست آورده است. نمونه ابراهیم بگ بیانگر استراتژی جدید دولت در مقابل با ضداقلاب است.

بسیاری از فرماندهان به همین ترتیب به "مجاهدین" پشت کرده و به عنوان "میلیشای قبیله‌ای" به خدمت دولت در آمده‌اند. جنگجویان "دوستم"، رئیس یک قبیله از زبکی، اکنون در همه جبهه‌ها در کنار حکومت علیه متحدین دیروزی خود می‌جنگند. سعید منصور، یک آریستوکرات متجدد، منطقه حکومت خود در دره کایان در هندوکش را دوباره در حیطه نفوذ دولت مرکزی در آورد. عصمت مسلم، یک فرمانده شورشی سابق در جنوب افغانستان، که منطبقه کشت تریاک است، به همراه نیروهای مسلح خود به جبهه حکومتی پیوست و اکنون برای ترک اهتبات، در یکی از کشورهای سوسیالیستی تحت معالجه است. حبیب الله بگ نیروی مسلحی متشکل از ۳۵۰۰ نفر در مرز ایالت "ناریاب" را به واحدهای دولتی ضمیمه کرد.

فراخوان به اعتصاب همومی

پخش شد از مردم منطقه اردن غربی و نوار فزه خواسته شد در روزهای اعتصاب، به خیابان‌ها رفته و مطالبات آزادیخواهانه خود را فریاد کنند.

سازمان آزادیبخش فلسطین در مناطق تحت اشغال اسرائیل برای یک اعتصاب همومی ۵ روزه فراخوان داد. این اعتصاب در روز پنجشنبه ۵ اکتبر آغاز شد. در اعلامیه‌هایی که از سوی سازمان

اوضاع افغانستان برای ضد انقلاب ناامید کننده است

آنجا را به گسترش دادن پایگاه سیاسی خویش و به وحدت کلمه فرا می خوانند، گوش دهند.

سناتور کلایر بورن پل رئیس کمیسیون سیاست خارجی مجلس سنای آمریکا در سخنانی صحبت از تشکیل یک دولت بی طرف در کابل جهت انجام انتخابات کرد. وی افزود دولت آمریکا تاکنون وزن همده را بر حل نظامی مسئله افغانستان گذارده و کمتر بر حل سیاسی جنگ داخلی تامل کرده است. ایالات متحده آمریکا بقیه در صفحه ۱۱

بی نظیر بوتو، نخست وزیر پاکستان، برای نخستین بار شورشیان مسلح افغانی را فراخواند به وحدت رسیده و با دکتر نجیب الله، رهبر حزب دمکراتیک خلق و رئیس جمهور کشور، مذاکره کنند. وی که در فرستنده تلویزیونی بی. بی. سی. سخن می گفت اظهار داشت مجاهدین نباید فقط به عملیات نظامی پردازند بلکه باید به لحاظ سیاسی نیز فعال باشند. بوتو افزود احزاب عضو حکومت در تبعید مجاهدین باید به دوستان خود که

«مجاهدین افغانی» با پرتاب موشک های آمریکایی از راه دور مرگ و ویرانی می آفرینند.

رد درخواست دولت مبنی بر منع اعتصاب در شوروی

جمهوری های آذربایجان و ارمنستان باید دو الی سه روز مهلت داده شود تا به توافق رسند و بلوکه کردن خط راه آهن به ارمنستان از سوی آذربایجانها پایان یابد و گرنه تدابیر قاطعانه تری اتخاذ شود.

بنا به تصمیم شورای عالی، مقامات تفقاز تا دوشنبه فرصت خواهند داشت به بلوکه کردن خط راه آهن پایان دهند، در غیر این صورت حکومت مرکزی مداخله خواهد کرد.

هلیرفم هشدار شورای عالی، رنت و آمد قطارها به ارمنستان هنوز نیز توسط آذربایجانها بقیه در صفحه ۱۱

پارلمان اتحاد شوروی درخواست دولت مبنی بر تصویب یک قانون منع اعتصابات تا پایان سال ۱۹۹۰ را رد کرد. این درخواست از سوی لاورونتین، معاون نخست وزیر انجام شده و به وسیله میخائیل گارباچف، رهبر حزب و رئیس شورای عالی، و نیکولای ریشکوف، نخست وزیر، مورد پشتیبانی قرار گرفته بود. اندره زاخاروف در مخالفت با این پیشنهاد عنوان کرد که بجای یک قانون منع اعتصاب باید به مشکلات در هر نقطه مشخصی که رخ می نمایند بطور مشخص برخورد شود.

گارباچف در هفته پیش گفته بود که به حکومت های

کودتا در پاناما شکست خورد

در روز سه شنبه هفته پیش بین گروهی از افسران و سربازان شورشی با واحدهای وفادار به دولت پاناما در مرکز پایتخت زдохورد سنگینی در گرفت. آنها به مدت ۶ ساعت ستاد اصلی نیروهای اشغال خود را آورده بودند. ژنرال نوریه گایالات متحده را متهم به «حمله دائمی» علیه پاناما و کمک به نظامیان شورشی کرد. او در یک سخنرانی تلویزیونی گفت نیروهای مسلح آمریکا که در کانال مستقر هستند تلاش کردند راه رفت و آمده ستاد اصلی ارتش را، که به تصرف افسران شورشی در آمده بود، مسدود کنند. وی افزود به موقع از کودتا مطلع شده و عملیات نظامی علیه کودتاچیان را از نقطه ای امن هدایت کرده است.

مارلین فیتسواتر سخن گوی مطبوعاتی جرج بوش، اظهار داشت ایالات متحده آمریکا از پیش از کودتا مطلع بوده است. او افزود دولت آمریکا کماکان بر برکناری نوریه گایانشاری خواهد کرد. واحدهای نظامی آمریکایی مستقر در پاناما به هنگام کودتا به حالت آماده باش کامل در آمده و سربازان آمریکایی در فاصله ۶۰۰ متری ستاد اصلی ارتش پاناما در حالت آماده باش جنگی موضع گرفته بودند. کودتاچیان در ساعت ۷ صبح حمله را آغاز کردند. آنها حوالی ساعت ۱۱ و ۳۰ دقیقه طی یک پیام رادیویی اعلام کردند نوریه گایا به وسیله افسران تحت رهبری سرگرد مویزس گیرالدی به استعفا وادار شده است. اما واحدهای وفادار به نوریه گایا سوسی اشغال گران تیراندازی کردند. گویلرمو اندرا رهبر اپوزیسیون پاناما و ریکاردو آریاس رهبر دمکرات مسیحی ها پس از نافرجام ماندن کودتا پنهان شده اند.

فرانسیسکو رودریگز، رئیس جمهور پاناما، در سخنانی در نشست سازمان ملل در نیویورک پس از تشریح حوادث روز سه شنبه، ایالات متحده آمریکا را متهم به نقض کردن قراردادهای منعقد و تلاش برای تبدیل پاناما به یک مستعمره جدید کرد.

برای اشتراك نشریات «کار» و «اکثريت» در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراك، تمبر پستی و یارسید بانکی برداخت بهای اشتراك به آدرس نشریه ارسال نمایید:

دیگر تقاط	اروپا	بهای اشتراك	☐ شش ماهه
۱۳ مارك	۱۱ مارك	نشریه «کار»	☐ يك ساله
۲۴	۲۱		
دیگر تقاط	اروپا	بهای اشتراك	☐ سه ماهه
۳۰ مارك	۲۷ مارك	نشریه «اکثريت»	☐ شش ماهه
۵۸	۵۲		☐ يك ساله
۱۱۵	۱۰۲		

آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید)

AKSARIYAT
NO.278
MONDAY, 9 OCT 89

آدرس:
Address:
RUZBEN
POSTFACH 1810
5100AACHEN
W.GERMANY

حساب بانکی
AUSTRIA .WIEN
BAWAG
(BANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFT)
NR. 02910701.650
DR.GERTRAUD ARTNER

با جمع آوری کمک های
فدائیان خلق را در انجام
وظایف انقلابی
یاری دهید